

NEŘESTNÁ MARIE - Kidák, Vojta Tomáško

NEŘESTNÁ MARIE

a G E7
Když si ráno myješ tvář a na rty dáváš růž
a
oheň tvojí kůže čeká, kdo se popálí,
a G E7
ten stín, co stojí u dveří je jenom další muž,
F E
co nemá ani na kytku, ale čeká pozvání

Černou sazi ve vlasech, má noční Notre-Dame,
pozlacené náramky a ve výstřihu kříž.
Sladká vůně z Paříže, je vůní kurtizán,
noc tiše tančí ulicí a ty si sedáš blíž.

A
R: Jsi nebezpečná jako řeka, když nestačí ji břehy,
D
jsi pískem v poušti Sahary, kde muži ztrácí tvář,
A
jsi ranní mlha nad Sienou i dotek mořské pěny,
F E Ami
a jenom blázni uvěří, že jednou zavoláš.

Sníh ti padá na řasy i na hedvábný šál,
roztaje a bez bolesti zmizí jako nic.
Dávno už se při loučení, nikdo nezeptal,,
jak můžeš být Marií i neřest bez hranic.

Kolik je to příběhů a nedopitých vín,
dlaně cizích lovců mají kořist nadosah.
K čemu dávat duši, když je hladový jen klín
a hladem trpí všichni, kteří překročí ten práh.

R: